

УДК 338.48

Костильова О.Г.¹, Мамотенко Д.Ю.²

¹ студ. гр. МТЕ-120 НУ «Запорізька політехніка»

² канд. екон. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

СІЛЬСЬКИЙ ТУРИЗМ ЯК ПЕРСПЕКТИВНИЙ НАПРЯМ РОЗВИТКУ ВНУТРІШНЬОГО ТУРИЗМУ

Одним із перспективних напрямів сталого розвитку територій є сільський (зелений) туризм, який можна вважати альтернативним напрямом соціально-економічного розвитку територій країни з аграрною спеціалізацією, якою і є Україна. Тому, питання щодо територіального розвитку України на основі використання такого виду економічної діяльності як сільський (зелений) туризм, є вкрай актуальним.

Одним із перспективних напрямів сталого розвитку територій є сільський (зелений) туризм, який можна вважати альтернативним напрямом соціально-економічного розвитку територій країни з аграрною спеціалізацією, якою і є Україна. Тому, питання щодо територіального розвитку України на основі використання такого виду економічної діяльності як сільський (зелений) туризм, є вкрай актуальним.

Сільський зелений туризм – це специфічна форма відпочинку в приватних господарствах сільської місцевості з використанням майна та трудових ресурсів особистого селянського, підсобного або фермерського господарства, природно-рекреаційних особливостей місцевості та культурної, історичної та етнографічної спадщини регіону [1].

Термін «сільський і сільський зелений туризм» використовується в Проекті Закону України «Про сільський і сільський зелений туризм» термін сільський (зелений) означає відпочинок, пов'язаний із сільським туризмом. Рекреаційний сільський туризм, пов'язаний із перебуванням туристів на території сільського власника, незалежного (гостьового) будинку або індивідуального фермера або на території індивідуального фермерського (селянського) господарства.

Сільський туризм також включає в себе елементи інших видів туризму, які передбачають тимчасове перебування туристів у сільській місцевості (селах), таких як сільський зелений туризм та екотуризм [2].

В Україні цей вид туризму включає в себе проживання в типовому заміському будинку, знайомство з сільським способом життя, традиціями, спадщиною, кухнею, природою і відпочинок від галасливого міста.

Українські села можуть запропонувати дуже різноманітний продукт сільського туризму, в тому числі самобутній спосіб життя, величезну історичну та архітектурну народну спадщину, екологічно чисті продукти харчування, мальовничі пейзажі та ін.

Соціально-економічне значення сільського зеленого туризму в Україні:

- сприяння розвитку сільських господарств, що займаються зеленим туризмом;
- сприяння розвитку місцевої інфраструктури;
- сприяння реалізації надлишків сільськогосподарської продукції, що збільшує додатковий дохід фермерів та поповнює місцевий бюджет;
- стимулювати місцевий ринок праці, підвищувати зайнятість, утримувати молодь у сільській місцевості та зменшувати потребу в іноземній робочій силі;
- сприяти збереженню туристичних ресурсів, зокрема збереженню етнокультурної ідентичності українців;
- забезпечення змістовного відпочинку для малозабезпечених верств населення;
- сприяти підвищенню культурного рівня та екологічної свідомості сільського населення [3].

Мотивами для відпочинку в сільській місцевості є відчуття єднання з природою, свіже повітря, екологічно чиста їжа, зміна обстановки, менша кількість людей, відсутність натовпу, зовсім інший спосіб життя, програма і культура в порівнянні з містом, можливість взяти участь у фермерстві та садівництві, догляді за тваринами і зборі природних щедот (ягід і грибів), і, звичайно, часто вирішальним фактором при виборі сільської нерухомості в якості місця відпочинку є набагато дешевший відпочинок в порівнянні з готелями і великими об'єктами розміщення.

Відпочинок у сільській місцевості – це також кардинальна зміна обстановки, що зменшує стрес, накопичений за рік роботи в напруженому міському середовищі, відновити здоров'я і забезпечити належний душевний спокій.

Розвиток сільського (зеленого) туризму охоплює розв'язання економічних, екологічних і соціальних проблем приймаючої країни. Він також дасть змогу вирішити проблеми приймаючої країни. Крім того, сільський (зелений) туризм являє собою сферу послуг у сільській місцевості, істотно змінює систему економічні відносини не тільки між сільськими жителями, а й між жителями села та туристами.

Сільський туризм найпопулярніший і найпоширеніший з погляду компенсації проблем економічної кризи, спричиненої війною.

А саме, сільський (зелений) туризм створює суспільні блага і визначається як пріоритетний сектор для диверсифікації місцевої економіки та підтримки добробуту. Особливі заходи необхідні, коли внутрішні туристичні потоки були обмежені протягом тривалого періоду часу.

Стратегії розвитку зеленого туризму об'єктивно потребують створення умов для досягнення цілей сталого розвитку та формування механізмів та інструментів на регіональному та національному рівні для їх реалізації.

Таким чином, туризм є комплексним сектором економіки, і його слід розглядати, як розвиток сектору внутрішнього та міжнародного туризму, виду підприємницької діяльності в сільській місцевості, сільського туризму (зеленого туризму).

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Діяльність у сфері сільського зеленого туризму. Поняття «сільський зелений туризм». Режим доступу: https://wiki.legaid.gov.ua/index.php/Діяльність_у_сфері_сільського_зеленого_туризму. (дата звернення: 21.03.2024).

2. Проект Закону про сільський та сільський зелений туризм. Верховна Рада України, № 5206 від .2021. Офіційний веб-портал. Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=71321. (дата звернення: 21.03.2024).

3. Діяльність у сфері сільського зеленого туризму. Поняття «сільський зелений туризм». Режим доступу: https://wiki.legaid.gov.ua/index.php/Діяльність_у_сфері_сільського_зеленого_туризму. (дата звернення: 21.03.2024).